

Det opbrækkede var klart maveindhold uten nogen særlig lugt og uten galdetilblanding. Ved 10—11-tiden om aftenen begynte han at se daarlig, og utpaa natten var han blit stadig daarligere, saa læge måtte tilkaldes. Det sygdomsbillede var ikke et av de sedvanlige, og først da man gjennom hans hustru hadde faat greie paa, at han hadde nydt alkohol, og av patienten selv, som da var næsten maaløs, hadde faat rede paa, at han hadde drukket træsprit, fik sygdomsbilledet den rette forklaring. — Det viste sig senere, at han paa Hammerfest apotek hadde faat kjøpt 100 gr. metylalkohol under foregivende av, at det skulde anvendes til tekniske formaal.

Det var klart, at her forelaa en svær forgiftning. Patientens tilstand forværret sig fra kvarter til kvarter. De dype, hurtige respirasjoner blev stadig mere overfladiske, indtil patienten døde samme morgen ved $1/27$ -tiden, ca. 2 timer efterat jeg var tilkaldt.

Den dose, som her virket letalt, var mindre end 100 gr., da han skal ha delt det kjøpte kvantum med en anden, og den tid, som har medgaat fra han drak træspritusen til dødens indtræden, var 36 timer eller mindre; da det ikke har lykkets mig nøiagtig at konstatere, naar alkoholen blev drukket, kan tiden ikke nøiagtig angives.

Da det kunde tænkes, at andre kolleger i vor alkoholtørstige tid kunde komme ut for lignende tilfælder, tænkte jeg, at tilfældet kunde ha litt interesse.

Oversigter, referater og praktiske notiser.

Filtrerbart virus ved influenza, løpegravsfeber og hæmorrhagisk nefrit. De britiske sanitetsofficerer sir John Rose Bradford, E. F. Bashford og J. A. Wilson har i «British Medical Journal» (februar 1919) git en foreløbig meddelelse om sine undersøkelser over ovenstaaende emne. Ved alle 3 sygdomme fandt de kokkus-lignende mikrober, som passerte gjennom Berkefelds filter N. og V. og gjennom Massens porselænsfilter.

I. Løpegravsfeber. Det isolerte virus er kokkus-lignende og ligger gjerne 2 og 2, med den mot hverandre vendende ende litt avflatet. Størrelse fra 0,3 til 0,5 μ . Gram-positiv. Det motstaar ophetning til 56° i 30 min. Er anaerobt. Virus er fundet i kultur fra blodet i 11 av 15 tilfælder i feberstadiet og i 3 av 8 tilfælder i det apyretiske stadium. En lignende organisme fandtes i ekskretter fra 4 inficerte lus. Kulturer fra menneskeblod eller

luseekskret frembragte ved inokulation paa mennesker en mild sygdom.

II. Influenza. Virus bestaar av runde kokkus-lignende legemer fra 0,15 til 0,5 μ store. Gram-positiv. Er isolert ved kultur fra blod i 6 av 9 tilfælder, fra sputum i 6 av 6 tilfældet, fra pleuraekssudat i 4 av 4 tilfælder, fra spinalvæsken i 1 undersøkt tilfælde. Det er ogsaa i 2 tilfælder blit isolert fra lymfeglandlerne post mortem. Inokulert subduralt eller intravenøst fremkalder kulturen (2den generation) sygdom hos marsvin og aper. Ved seksion av disse dyr fandt man: utstrakt lobulær pneumoni med hæmorrhagier, læsion i myokardiet og leveren som kongestion, smaa interstitielle hæmorrhagier, fettdegeneration samt nefrit. Kultur fra disse dyr inokulert paa friske dyr fremkalder mere alvorlige symptomer.

III. Nefrit. Der er til januar 1919 bare undersøkt tilfælder, som straks sætter ind med feber og hætaturi. Man finder runde kokkus-lignende mikrober 0,3—0,6 μ store. I kultur forekommer de ofte i kjeder paa 4. Findes ogsaa i urin-sediment, enten enkeltvis eller parvis. Mikroben er anaerob og motstaar ophetning til 56° i 30 min.

Den er isolert fra blod i 6 av 9 tilfælder og fra urinen i 7 tilfælder. Den er Gram-positiv.

Kulturen fremkalder nefrit paa aper og marsvin.

(British Med. Journal 1919, febr. 1ste).

G. W. Keyser.

Influenza og lungebetændelse i et felihospital — bakteriologisk undersøkelse, vaccine etc. Dr. F. Armitage har foretat en undersøkelse, som omfatter influen zatilfælder fra mai til november 1918. Bakteriologisk undersøkelse foretokes hos 116 «influenza»- og pneumonipatienter og hos 67 friske kontrolindivider efter følgende anordning: 17 «influenza», 17 friske og 10 pneumonier i juni; 39 «influenza», 50 friske, 50 pneumonier i november. I siste periode anvendtes bakteriel vaccine til profylakse og behandling.

Blodkultur av 17 «influenza»-patienter, prøven tat i de første timer av sygdommen, viste ingen vekst, utstrykningspræparater fra blod viste intet abnormt. Der blev tat prøver fra nasofarynks. — Sputum undersøktes hos alle pneumonipatienter, og prøve fra nasofarynks i nogen pneumonitilfælder, likesaa blodkultur og utstrykningspræparater. Post mortem tokes prøver fra hjerte, lunger og andre organer. Som næringsbund anvendtes trypsinagar med 5 pct. menneskeblod. Der var ingen avgjort agglutination av influenzabacillen i prøve tat saavel tidlig som sent i sygdommen

(høieste titer 1:20). — Influenzabaciller fandtes som regel hos patienter med «influenza» og pneumoni, men blev ogsaa hyppig paavist hos de friske kontrolindivider.

Streptokokker var merkbart prædominerende i tilfælder av bronkopneumoni (sputum og nasofaryngealslim). Pneumokokker fandtes i alle tilfælder av pneumoni, likesaa ved postmortale prøver, og fandtes som konstant infektion ved lobær pneumoni. De paavistes ogsaa i lumbalvæsken ved 7 meningiter, ingen av disse hadde pneumoni, en overlevet sygdommen.

Komplikationer:

1) Dobbelttidig pneumoni. 2) Diffus peritonit med spredning fra diafragma. 3) Emphyem. 4) Enterit uten ulcerationer (autopsi). 5) Næseblødning — som et særpræg ved begyndelsen av pneumoni, — i to tilfælder tarmlblødning.

Sektionsresultatet i 24 tilf. viste fortrinnsvis basal lobær pneumoni. Tilfældene gav indtryk av en svær intoksikation.

Vaccinebehandling av «influenza»- og pneumoni-patienter foretokes saaledes: Vakcinen sammensattes av pneumokokker og influenzabaciller fra blod og lunger efter grav intoksikation; i enkelte tilfælder tilsat med streptococcus hæmolyticus. Doseringsmaaten beskrives nærmere med en tabellarisk sammenstillen av resultatet. Man mener at ha set grundig resultat av vakcinen som forebyggende overfor pneumoni, dog med visse forhold — der anføres at jo tidligere man kommer til i sygdommen, des bedre resultat; er pneumoni allerede indtraadt, viser nytten sig lik 0.

Profylaktisk inokulation: Nærmere beskrivelse av den anvendte vaccine gives; videre angives doseringsmaaten. Der vakcinertes 1 officer, 23 søstre, 109 andre personer — ingen almenreaktion, som betinget sykmelding. Den profylaktiske inokulation foretokes paa en tid, da epidemien var særlig alvorlig. Av de inokulerte fik ingen «influenza», forkjølelse eller pneumoni, til trods for at hospitalet optok hundreder av «influenza»- og pneumonipatienter. Der gjøres imidlertid opmerksom paa, at pleiepersonalet bar masker, og at der gjennomførtes den nøiagtigste hygiene under pleien.

Der fremhæves, at de svære komplikationer rimeligvis skyldes sekundær infektion. (British Med. Journal 1919, mars 8de).

A. Gregor: **Influenza blandt industri- og grubearbeidere.** Det har i mange aar været kjendt, at arbeidere, som opholdt sig i gasfyldt luft, var praktisk talt immune overfor katarr i næse og

svelg og almindelige sygdomme i respirationstraktus. Barn, som led av kikhoste, utsatte de for virkningen av de dampe, som opstod ved rensningen av gassen i jernoksydrenserne¹⁾; anfaldene skulde herved mildnes. Denne paastand dannet grundlaget for undersøkelser over influenzaens optræden blandt arbeidere bl. a. i gasverker, krudtfabriker (hvor der tilvirkes kordit, et slags røkfrit krudt) og i tingruber. Undersøkelser er foretat over influenza blandt:

Marinesoldater	1350 tilf.
Armeens soldater	1050 »
Gasarbeidere	148 »
Arbeidere i krudtfabriker	1668 »
— » — - tinverker	50 »

samt andre klasser av den civile befolkning (ingen tabel). Den summariske sammenstilling viser i pct. de angrepne:

Marinesoldater	40,0 pct.
Armesoldater	20,0 »
Krudtfabrikarbeidere, som ikke arbeider i røk (HNO ₃ dampe)	30,0 »
Krudtfabrikarbeidere, som arbeider i røk (HNO ₃ dampe) ..	4,7 »
Gasarbeidere	6,7 »
Tingrubearbeidere, som ikke er utsat for røk (SO ₂ dampe) ..	60,8 »
Tingrubearbeidere, som er utsat for røk	11,1 »

(Brit. Med. Journal 1919, s. 242).

K. Zeiner-Henriksen.

Influenzaens gang i England i 1919. Siste uke av februar viste 3850 dødsfald av influenza i tilsammen 96 større byer i England, d. v. s. en forøkelse av 804 dødsfald fra den foregaaende uke. Følgende byer hadde tilvekst i antalet av dødsfald:

London	808 døde, 155 flere end i uken forut,
Manchester	196 » , 66 — » —
Birmingham	138 » , 54 — » —
Salford	96 » , 39 — » —
Portsmouth	64 » , 23 — » — (den eneste by med tiltagende dødelighet i Sydengland).

¹⁾ Som bekjendt renses lysgassen for H₂S ved at passere over en eller flere med jernoksyd (Fe₂O₃) fylde kasser (kalk kan ogsaa brukes i samme siemed).

Nottingham og Derby hver 10 og 8 flere end i uken forut.
 Liverpool 196 døde, 8 — » —

Følgende viste avtagende dødelighet:

Newcastle 94 døde, 49 færre end i uken forut.
 Leeds 130 » , 48 — » —
 Leicester 61 » , 41 — » —

Sammenlignet med ukerne regnet fra den uke, som sluttet 8de februar, viser det sig, at maksimum er passert og at man befinner sig paa den nedstigende kurve i den 3dje bølge av epidemien. Denne periode har ikke vist sig tilnærmelsesvis saa ond-artet som de foregaaende.

(Red. av British Med. Journal 1919, mars 8).

Muligheten for en opplussen av influenza. Meddelelser i dagspressen gaar ut paa, at sykdommen var i tiltagende i Italien. Tallene taler vistnok (i midten av februar) ikke herfor, dog er det ikke usandsynlig, at man staar foran en bølge i influenzaens utvikling. Sygdommens historie fra tidligere epidemier viser sandsynligheten herav. Overgangstiderne vaar og høst indebærer prædisponerende momenter for epidemiers optræden, særlig da med primære eller sekundære katarralske symptomer (pneumoni). Der foreligger ingen sikkerhet for effektiv profylakse ved influenza.

(British Med. Journal, red.artikkel i nummeret for 15de febr. 1919).

William Small og W. Blanchard: **Behandling av influenza.** Forf. sammenfatter behandlingen i sykdommens akute stadium under 6 hovedpunkter:

1) Generel behandling av feberen. Der fremhæves, at patienterne maa være mest mulig i frisk luft, døre og vinduer holdes aapne, patienterne dækkes godt til. Stimulerende, varmende, helst flytende kost. — 2) Absolut ro og hvile i alle henseender. — 3) Der maa sørges for god søvn; som sovemiddel anbefales heroinum subl., som anvendes om nødvendig hver 1½ time, indtil søvn indtrær.

4) Medikamentel behandling. Herunder fremhæves den paa-faldende gode virkning av tr. gelsemii, likeledes god virkning av belladonna (tr. belladonnæ).

Følgende recept anbefales:

Tr. gelsemii 0,70 cm.³
 Tr. belladonnæ 0,30 »
 Citrat. natrici' 0,65 gram
 Syr. aurantii 1 drachme, ca. 3,75 gr.
 Aquæ chloroformii 1 unze, ca. 30,00 gr.

Herav ca. 30 gram hver 4de time i de første 24 timer, derefter 1 spiseske hver 4de time, indtil temperaturen er normal.

5) Stimulantia er indicert i de alvorlige toksiske tilfælder. Alkohol som brændevin anbefales i store doser, digitalis ved hjertesvækkelse. Koffein angives at være av ringe nytte.

6) Behandling av lungekomplikationer efter almindelige regler. — Under rekonvalescensen anbefales nærende kost, tran, arsenik.
 (Brit. Med. Journal 1919, s. 241).

A. Humprey Davy: **Behandling av influenza og influenza-pneumoni.** Forf. har anvendt følgende behandling i mange tilfælder av influenza med komplicerende pneumoni og bronkopneumoni med angivelig gode resultater:

Salicylas natricus 0,45—0,65 gram
 Spir. ammon. aromat. 0,6 cm.³
 Spir. chloroformii 0,6 cm.³
 Tr. belladonnæ¹⁾ 0,3—0,4 cm.³
 hver 4de time.

Belladonna har en udmerket virkning, idet den ophæver hodesmerterne. — Ved irriterende hoste tilføies 0,3 cm.³ vinum stibiacum. Man passer paa at alvus er i orden. — Patienten maa holdes i sengen 48 timer, efterat temp. er blit normal.

Optrær pneumoni eller bronkopneumoni anvender forf. 0,35—0,45 gr. ammonium-karbonat. med 0,18—0,30 cm.³ tr. strophanti. — Optrær symptomer paa flimring («fibrillary action») av høire forkammer, tilføies 0,30 cm.³ av tr. digitalis til hver dose.

Forøvrig vies den utvendige behandling megen opmerksomhet, idet forf. anbefaler at applicere ren terpentini paa brystet; terpentinen blandes med varmt vand og appliceres, indtil der fremkaldes nogen rubor av huden. Efterat terpentinen har virket, lægges paa flonelsbind eller uldkluter. — Det maa paasees, at huden holdes noget irriteret ved terpentini ved passende nye terpentiniindgivninger. Under denne behandling sees, at respirationen blir lettere, delirier kan avta, søvnen blir rolig, bedringen sker ikke sjelden kritisk.
 (Brit. Med. Journal 1919, s. 246).

K. Zeiner-Henriksen.

¹⁾ NB. Tinct. belladonnæ Brit. lages NB. ved fortynding av fluid-ekstraktet med spiritus, mens tr. bell. efter de andre farmakopøer lages ved perkolation med 70 pct. spiritus paa de tørrede blader (1 del blader til 10 deler spirit.).
 Red.

John W. Taylor: **Nogen erfaringer fra den siste influenza-epidemi i Bristol.** Forf., som under epidemien behandlet over 400 tilfælder, iagttok de første tilfælder i slutten av mai 1918. De første patienter klaget over verk i alle lemmer, frysninger og let katarr. De kom sig alle i løpet av faa dage. I juni iagttok han de samme symptomer, men ledsaget av høiere feber. Fra juli av blev feberen mere utpræget, og han mener at ha iagttat 3 forskjellige former av sygdommen. Disse var: 1ste form: Pludselig begyndelse. Hurtig indtrædende akut bronkiolit, lungeødem og mors i løpet av 2—3 dage. — 2den form: Ukomplicert influenza; langsom rekonvalescens, langvarig mathet. — 3dje form: Influenza med pneumoni, mest bronko-pneumoni, som optraadte efter 4—5 dage, av og til med mors, men hyppigst helbredet med langvarig rekonvalescens. — I juli hadde forf. i det hele 60 tilfælder i civil praksis, derav 6 med pneumoni, hvorav 2 døde. Dødsfaldene kunde henføres under type I. Fra 31te juli 1918 til 17de januar 1919 hadde han over 200 tilfælder i civil praksis. Av disse fik 38 pneumoni med 8 dødsfald. I det hele behandlet han i civil praksis over 270 tilfælder med 44 pneumonier og 10 dødsfald. Hans civile klientel bestod væsentlig av haandverkere.

Han var samtidig civil-militær læge ved byens garnison. Blandt tropperne hadde han 130 tilfælder med 12 bronkopneumonier. Alle kom sig. Blandt soldaterne iagttok han de sværeste tilfælder i oktober og november. Fra begyndelsen av blev soldaterne behandlet med næse- og halsskylling ved sykeparaden. (Sol. hypermanganatis kalici, senere tymol). — Der blev ikke anvendt nogen vaccine hverken profylaktisk eller kurativt. Naar sygdommen hos soldaterne forløp meget lettere end hos de civile, tilskriver han dette, at de første levet under bedre hygieniske forhold, — mens de civile i mange tilfælder bodde i overbefolkede bygninger, hvor isolation var praktisk talt umulig; de militære derimot blev nøiagtigere observert, hvorved en tidlig isolation var mulig, — likesom nytten av den præventive hals- og næseskylling. Inkubationstiden var fra nogen timer til 2—3 dage, for det meste bare nogen faa timer. Mange tilsynelatende svake greiet sygdommen, mens sterke folk strøk med. (Forf. nævner intet om, hvorvidt de siste tidligere hadde gjennomgaat influenza). Han omtaler næseblødning som noksaa hyppig symptom.

(British Med. Journal 1919, febr. 8de).

G. W. Keyser.

Alkoholspørsmaalet.

Totalforbudet i Nordamerika. Som vi meddelte i nr. 3 (s. 103) er der nu i Nordamerika besluttet indført totalforbud for spirituosa, øl og vin indbefattet, saaledes at den slags varer ikke faaes kjøpt uten efter attest fra læge om, at midlet skal være til medicinsk bruk, eller attest for at varen skal brukes i teknisk oiemed.

«Berlingske Tidende» har i midten av januar henvendt sig til dr. phil. M. Henius, — som indehar en ledende stilling inden den amerikanske bryggeriindustri og opgives at ha godt kjendskap til heromhandlede emne, — for at faa rede paa sammenhængen med, at forbudet er vedtat saa hurtig. Der er altsaa nu vedtat forbud mot al fabrikation, salg, indførsel og utførsel av spirituøse drikke, fraregnet de ovenfor nævnte undtagelser. Hr. Henius oplyste følgende: Kongressen i Washington vedtok den 18de december 1917 den saakaldte Webb-resolution, hvorefter riksforbud mot fabrikation og forhandling av berusende drikke skulde indføres i de Forenede Stater, saafremt forslaget herom inden forløpet av 7 aar blev tiltraadt av lovgivningsmyndighetene i mindst to tredjedele ($\frac{2}{3}$) av unionens stater. Loven trær i kraft et aar, efterat den er vedtat, og konstitutionen er bliit ændret i overensstemmelse hermed. Da unionen omfatter 48 stater, kræves der altsaa tilslutning fra legislaturen i mindst 36 stater, forat forbudsloven kan gjennomføres. Det er altsaa dette, som, hvis telegrammerne er paalidelige, er skedd nu. Og følgerlig træder forbudet automatisk i kraft for hele unionen — med et aars respit.

Det er ikke ifølge nogen folkeavstemning over hele unionen, at forbudet nu er indført. Det er regjeringerne inden de enkelte stater, som avgjør saken. Naar altsaa 36 stater har vedtat forbud, indtrær der, som ovenfor sagt, automatisk totalforbud for alle de forenede nordamerikanske fristater.

Fondet til drikkeondets bekjæmpelse. Til fondet til bekjæmpelse av drikkeondet foreslaar Socialdepartementet iaar bevilget 200 000 kroner. Fondets midler utgjør nu omkring 773 000 kroner. — Om fondets anvendelse har der hittil ikke været truffet nogen bestemmelse. Departementet anbefaler, at fondet overtar at dække den erstatning paa 3000 kroner aarlig, som ved resolution av 31te mai 1918 blev tilstaat den tidligere indehaver av en paastaat brændevinsret for levetid paa betingelse av, at den anlagte erstatningssak mot staten blev hævet. Videre foreslaaes, at